

IN MEMORIAM

HENRI BENEDICTUS DE JONGE COHEN

GEBOREN 30 JAN. 1862. OVERLEDEN 31 OCT. 1921.

— BEVORDERD TOT TANDARTS 15 JUNI 1885. —

Ziedaar in enkele woorden een geheel leven gegeven, een leven aan ons beroep gewijd, want dat was zeker het leven van onzen overleden collega.

Ruim 36 jaren heeft hij ons beroep gediend en hoe heeft hij het gediend!

Weinigen onder ons zullen op zulk een staat van dienst kunnen wijzen, wanneer zij hun beroep hebben opgegeven als hun tijd eenmaal daar is, als hun uur is geslagen.

Hij heeft de opkomst van ons beroep medegemaakt, heeft naar zijn beste weten medegewerkt aan de verheffing daarvan en hij heeft zeker de voldoening gehad niet te vergeefs te hebben gewerkt. Alleen is het hem helaas niet vergund geweest op ouderen leeftijd rustig terug te mogen zien op zijn volbrachten arbeid. Want rust heeft hij nooit gekend. Altijd werkte hij van vroeg tot laat, den jongeren tot een voorbeeld. Ik, die het voorrecht had tot zijn oude vrienden te behooren heb mij altijd verbaasd over zijn werkkracht en de onverstoorbare opgewektheid die hem eigen was. Zijn groote werklust zag hij bekroond door een uitgebreide praktijk en zijn patiënten vereerden hem zeer, ook al om den tact dien hij bezat met patiënten om te gaan. Dat hij echter bij al dat harde werken ook een groote liefde voor zijn beroep had, blijkt wel uit 't feit dat hij in 1894 tot de oprichters van ons Tijdschrift voor Tandheelkunde behoorde waarvan hij de functie van secretaris-gérant op zich nam, en dáárvoor had hij altijd liefhebberij

en opgewektheid. Ieder die weet wat er voor deze functie komt kijken en ieder die weet welke moeielijke tijden ons Tijdschrift heeft doorgemaakt in den loop van zijn bestaan moet de taaie volharding bewonderen waarmede hij altijd de leiding voerde, de regeling in handen hield. Het is hier niet de plaats, over die gelukkig nu achter den rug zijnde lijdensgeschiedenissen uit te weiden, maar de herinneringsmedaille die hem bij zijn aftreden als gérant in 1918 overhandigd werd, was een tastbaar bewijs voor de erkenning van zijn werk.

In het Algemeen Bestuur bleef hij daarna o. a. als Voorzitter tot zijn dood in zijn geesteskind belangstellen.

Ook op ander gebied droeg hij ons beroep een warm hart toe. In Maart van dit jaar was hij 35 jaar lid van het Ned. Tandheelk. Genootschap, waarvan hij het oudste der gewone leden was en op welks vergaderingen hij zelden ontbrak.

In de in 1893 opgerichte Nederl. Tandmeesters Vereeniging bekleedde hij meermalen een functie o. a. was hij in 1895 1e Secretaris.

Eén groote vreugde is hem in zijn leven ten deel gevallen. Opgaande in zijn gelukkig huwelijk en zijn gezin heeft hij ten volle kunnen genieten van het succes van zijn oudsten zoon, in wien hij zeker de door hem gewenschte verheffing van ons beroep ten volle verwezenlijkt heeft gezien.

Wij verliezen in de Jonge Cohen een goed en waardig collega. Ik zelf verlies in hem een goeden vriend.

R. I. P.

Dr. M. J. F. SCHUTTE.

* * *

Getroffen door het zoo plotseling verlies van collega H. B. de Jonge Cohen, wiens naam gedurende een lange reeks van jaren steeds in één adem werd genoemd met die van dit Tijdschrift, meenden wij niet beter te kunnen doen, dan het woord te geven aan zijn ouden vriend en medewerker Dr. Schutte.

Wij hebben onzen oud-Secretaris Gérant de laatste eer bewezen en hem ten grave geleid, waar namens de Maatschappij, het Genootschap en onzen Redactie in treffende woorden zijn verdiensten, zijn onvergelykelijke werkkraft werden herdacht. Een schat van bloemen getuigde van veler sympathie voor den helaas te vroeg ontslapen collega.

II.

G. D. M.